C/ Joan Batllori, 21 | 08980 Sant Feliu de Llobregat
93 666 18 59 | cinebaix@cinebaix.com
www.cinebaix.cat

Segueix-nos a:

Verano del 85

Títol original: *Eté 85* **Direcció i guió:** François Ozon (novel·la: Aidan Chambers) **País:** França **Durada:** 100 min **Any:** 2020 **Gènere:** Drama romàntic **Interpretació:** Félix Lefebvre, Benjamin Voisin, Philippine Velge, Melvil Poupaud, Valeria Bruni Tedeschi, Isabelle Nanty, Aurore Broutin, Bruno Lochet, Laurent Fernandez, Samuel Brafman-Moutier, Philippine Veerman **Música:** Jean-Benoît Dunckel **Fotografia:** Jean-Benoît Dunckel **Distribuïdora:** Golem Distribución **Estrena a Espanya: 0**9/10/2020
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

Estiu de 1985. A la costa de Normandia, l'Alexis (Félix Lefebvre) passa les seves vacances en un ressort ple de luxes. Malgrat que el normal per la seva edat seria tenir aventures i gaudir dels esports aquàtics, l'Alexis ha fet un pacte d'amistat amb el seu millor amic, un jurament de per vida. Lluny de gaudir dels seus desitjos de la pubertat, el jove fantasia amb la mort. Així, al llarg d'aquests dies estivals, l'Alexis començarà a créixer i, fins i tot, tindrà temps per trobar el primer amor. (sensacine.com)

CRÍTICA

13.7.2020 - François Ozon torna a visitar les passions romàntiques de l'adolescència amb precisió i una gran frescor emocional en la maduresa del seu art cinematogràfic

L'exacerbació dels desitjos i dels sentiments, la intensitat en què cada segon adquireix dimensions de bucle temporal, xocs d'emocions contradictòries, secrets compartits i pactes, la recerca de l'altre reflectida en l'amor, el coqueteig amb el risc i la zona elèctrica on es barregen Eros i Thánatos: tot en un context quotidià d'allò més banal, entre pares, institut, vacances i plans de futur vacil·lants. L'adolescència és l'edat de submergir-se en allò desconegut, de les transicions nebuloses, de les alegries instintives i dels sofriments profunds, el temps del romanticisme per excel·lència.

François Ozon se submergeix en aquest estat palpitant i en els seus perfums evanescents amb ***Verano del 85***, que va rebre l'etiqueta Selecció Oficial Canes 73. La pel·lícula s'estrena als cinemes francesos el 14 de juliol i farà la seva presentació internacional a la 68a edició de Festival de Sant Sebastià. Una cura de joventut a la *teen movie* que a priori no sembla caure en errors com la nostàlgia o la distorsió de la percepció dilatada del present, però que el director aprofita brillantment per signar una obra universal, un relat que reposa sobre ressorts sensorials simples i narrat d'una forma sofisticada.

"La història d'un cadàver, que vaig conèixer quan era viu, i com es va convertir en un cadàver". Som a Tréport, una petita ciutat balneari normanda amb les seves platges de còdols i penya-segats. L'Alexis (**Félix Lefebvre**), de 16 anys, custodiat per gendarmes i després davant d'una educadora que li suplica que li expliqui el que ha passat, narra els esdeveniments a través de l'escriptura. Entra en escena el futur cadàver, el David (**Benjamin Voisin**), de 18 anys, que apareix de cop i volta a l'oceà i salva l'Alexis de morir ofegat després d'un naufragi. El primer és carismàtic, benvolent, independent, estimulant, temerari, una mica festaire, amant de la velocitat sobre la seva moto i amb una mare que li dona llibertat (**Valeria Bruni-Tedeschi**). El segon està en plena incertesa, introvertit, tendre i no se sent a gust amb la seva família de classe obrera (**Isabelle Nanty i Laurent Fernandez**). Sorgeix un idil·li apassionat, un primer amor resplendent per a l'Alexis, ple de juraments "per a la vida i per a la mort" i de batecs que semblen a l'uníson. Però al David li agraden les muntanyes russes i aviat comença el "principi del final"...

François Ozon trasllada la novel·la *Dance on My Grave*, d'**Aidan Chambers**, a la França de mitjan anys 80 i li afegeix alguns records personals per crear una barreja encantadora, que combina realisme i fantasia, i treballa amb habilitat el suspens a través de pistes falses i l'atmosfera mitjançant el Súper 16. Un muntatge d'orfebreria sota el sol estival i les nits a la vora del mar, que reconstrueix a la perfecció les paradoxes de la lleugeresa i de la gravetat, i els llindars tumultuosos que travessa l'amor adolescent, en aquesta espècie d'intoxicació (perillosa) de la puresa de l'oxigen enrarit que ofereixen els raigs i els seus nous territoris.

Fabien Lemercier – cineuropa.org